

ת"פ 19637/10/20 - מדינת ישראל נגד דוד מקר אבקומוב

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 19637-10-20 מדינת ישראל נ' אבקומוב

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד חני שנפ

המאשימה

נגד

דוד מקר אבקומוב
באמצעות ב"כ עו"ד דוגמן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי **סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**"), ועבירת תקיפה סתם, עבירה לפי **סעיף 379 לחוק**.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בלילה שבין יום שישי ליום שבת, בתאריך 09/03/19, בילה הנאשם במועדון "לורנס" ברחוב הבנאים 10 באשדוד (להלן: "**המועדון**"), בו הועסק מר ס' נ' (להלן: "**המתלונן**") כמאבטח.

במועד האמור, בשעה 05:00 או בסמוך לכך, ביקש המתלונן מהנאשם לעזוב את המועדון, אך הנאשם סרב, והמתלונן ביקש ממנו לעשות כן בשנית. בהמשך למתואר, החל הנאשם לצאת מהמקום, כאשר המתלונן הולך אחריו ומוודא כי הוא אכן יוצא מהמועדון. בשלב זה, הסתובב הנאשם לעבר המתלונן ודחף אותו, ומיד לאחר מכן, התקרב למתלונן ונגח בפניו.

כתוצאה מהמתואר נגרם למתלונן שבר באף.

הסדר הטיעון

2. ביום 25/04/21 הציגו ב"כ הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן, ויופנה לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.

במועד זה הובהר כי ב"כ המאשימה תעמוד על הרשעת הנאשם, אך כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת התסקיר.

ב"כ הנאשם עתר כ שירות המבחן יתייחס בתסקירו לסוגיית ביטול ההרשעה.

עמוד 1

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 22/08/21 עלה כי הנאשם, בן 23, רווק ללא ילדים. לדבריו, עלה עם משפחתו מאוקראינה בגיל 3, סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ועבד בעבודות מזדמנות מגיל 14.

הנאשם שירת שירות קרבי מלא בסיירת, וכיום משרת במילואים. לאחר שחרורו החל לעבוד כנציג מכירות, אשר במסגרתו רצה לצאת לקורס מקצועי, אולם בשל הליך זה - לא אושר לו לצאת לקורס. בהמשך למתואר, בתחילת השנה עבר תאונת דרכים עם קטנוע, ושהה בחופשת מחלה כחצי שנה, ומזה כחודשיים עובד כקבלן תשתית עבור חברת "בזק".

הנאשם שלל שימוש בסמים ובדיקת שתן שמסר נמצאה נקייה משרידי סם.

הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, לקח אחריות מלאה על ביצועו, והביע תחושת בושה, צער וחרטה. לדבריו, האלימות כלפי המתלונן החלה לאחר שעזב את המועדון ובעקבות יחס מזלזל שחש כלפיו. עם זאת, לקח אחריות על הנזק שגרם למתלונן וטען כי מעוניין לפצות אותו על ימי המחלה.

הנאשם שיתף כי במצבי קונפליקט הוא מתקשה לשלוט בכעסו וטען כי מעוניין להשתלב בטיפול בשל כך, הוצעה לו קבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק בשירות המבחן - והוא הביע נכונות ומוטיבציה להשתלב בה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות וכישורים, המגלה אחריות ומחויבות בתפקידים שממלא, וכי אף יש לו רשת תמיכה חברתית ומשפחתית, והוא בעל מוקד שליטה פנימי ועמדות ותפיסות פרו חברתיות.

לאור המפורט, בשלב זה סבר שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הייתה בינונית.

הנאשם טען כי ניסה להתקבל לעבודה בשב"ס ובשב"כ, אולם נדחה בשלב המיונים בשל הליך פלילי זה, וכן טען כי מעוניין להשתלב בעתיד במשרה ממשלתית בתחום הביטחון וחושש כי הרשעה עלולה למנוע אפשרות זו.

לאור המפורט, בשים לב להיעדר הרשעה קודמת, ללקיחת האחריות מצד הנאשם, לאמפתיה שהביע כלפי המתלונן, נכונותו לפצותו, והבעת המוטיבציה להשתלב בטיפול - וכן בשל הערכתם כי הרשעתו בדין עלולה לפגוע בהמשך העסקתו כקבלן תשתיות עבור חברת בזק - המספקת שירות אף למקומות ביטחוניים - המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעת הנאשם.

עוד הומלץ על הטלת צן מבחן למשך שנה, במסגרתו ישתלב הנאשם בטיפול קבוצתי ייעודי, וכן על הטלת צו של"צ בהיקף של 150 שעות ופיצויים למתלונן.

על מנת שב"כ המאשימה תגבש עמדה לאחר שילוב הנאשם בטיפול, ולאחר שהבהירה כי המאשימה לא מתחייבת לקבל עמדת שירות המבחן, נדחה מועד הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים.

4. מהתסקיר המשלים מיום 29/12/21 עולה כי במהלך תקופת הדחייה שולב הנאשם בטיפול קבוצתי ייעודי, ומנחות הקבוצה דיווחו כי במשך למעלה מחודשיים הנאשם משתתף משמעותי ופעיל בקבוצה.

לאור האמור, שב שירות המבחן על המלצתו, כמפורט.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ולחומרת העבירות ונסיבות ביצוען.

לטענת ב"כ המאשימה, על אף רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם, לאור היעדר עבר, לקיחת האחריות המלאה על ידי הנאשם, הבעת הצער, הנכונות לפיצוי המתלון וההשתלבות בטיפול, וכן בשים לב להמלצת שירות המבחן - תסכים לסטות ממתחם הענישה ותעתור להטלת מאסר מותנה, לצד צו מבחן, צו של"צ ופיצוי.

ב"כ המאשימה טענה כי אין מקום לבטל הרשעת הנאשם, וזאת מאחר ולא הוצג אף מסמך שמעיד על נזק קונקרטי באם תיוותר הרשעתו בדין על כנה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה בעתירתה.

6. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן, לבטל הרשעת הנאשם, ולהסתפק בהטלת צווי של"צ ומבחן לצד פיצויים.

ב"כ הנאשם הפנה לתיקון המשמעותי אשר נערך בכתב האישום, להיות האירוע ספונטני, וטען כי העבירות בוצעו כאשר הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול.

ב"כ הנאשם טען כי מהתסקיר עולה כי ההתנהגות המתוארת בכתב האישום חריגה להתנהלות הנאשם, וכי זה הודה כבר בתחנת המשטרה בביצוע המעשים, עליהם הצטער והתחרט, והתנצל בפני החוקר. עוד הפנה לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שעולה מהתסקיר, וכן לשירותו הצבאי המלא, לתרומתו למדינה במסגרת שירותו הצבאי

ושירות המילואים, ולהתרשמות ממנו במהלך השירות.

ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, אשר לטענתו זהו פקטור אשר משפיע על הענישה ועל סוגיית הנזק הקונקרטי הנדרש להוכחה, וכן לחלוף הזמן מביצוע העבירות, ולעובדה כי מאז לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. כמו כן, הפנה להליך הטיפול בו משולב הנאשם ולשיתוף הפעולה המלא שלו עם הליך זה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עומד בתנאים שהוגדרו בהלכת כתב, מאחר והרשעתו תפגע בשיקומו, וכן טען כי הנאשם הגיש מועמדות לתפקיד סוהר בשב"ס, אולם נאמר לו כי רק לאחר שהליך זה יסתיים - יוכל לפנות שוב, וכי מעוניין בעתיד להשתלב בעבודה בשב"כ - וזאת לאור תפקידו הצבאי.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה כתמיכה בעתירתו, וכן הגיש מסמכים הקשורים לשירותו הצבאי (נ/1-6/נ), למילואים (נ/7), אישור על הרשמה ללימודית (נ/8).

7. במועד זה הביע הנאשם צער וחרטה על המעשים שביצע, וטען כי מוכן לשלם כל פיצוי ועונש שיידרש.

דין והכרעה

8. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שבית המשפט לא מצא לסטות ממתחם העונש, ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

9. במקרה דנן מדובר באירוע אחד אשר יש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרונות ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירות תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש הם שמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה.

12. בחינת מידת הפגיעה **בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי **הפגיעה בהם היא ברף הבינוני**, וזאת נוכח הנזק שנגרם למתלונן כתוצאה מביצוע העבירה, אך גם בהתחשב בכך שמדובר באירוע אשר לא נמשך על פרק זמן רב ושלא

קדם לו תכנון.

13. כבר הובהרה בפסיקה, לא אחת, חומרתן של עבירות התקיפה הגורמות חבלה של ממש. כך דוגמא בע"פ **10538/09 מלקוניאן נגד מדינת ישראל (22/07/10)** נאמר ביחס לעבירות מסוג זה כי: **"מעשיו של המערער הינם חמורים וקשים. ... על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע"**.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6449/15 חלואני נגד מדינת ישראל (12/10/15) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שהוכח כי על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן, ולאחר שהמתלונן הכה בפניו וגרם לו חבלה, נטל הנאשם פטיש והכה את המתלונן בראשו. כתוצאה מהאמור נגרם למתלונן חתך באוזנו השמאלית. על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ומשלא נמצא נזק קונקרטי - הרשיע בית משפט השלום את הנאשם והטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. זאת לאחר שקבע מתחם ענישה המתחיל במאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית. בית המשפט המחוזי קבע כי אין להימנע מהרשעת הנאשם וכן כי העונש שהוטל עליו איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת. בית המשפט העליון אימץ עמדת בית המשפט המחוזי ודחה כאמור את הבקשה.

ב. בעפ"ג (י-ם) 64130-06-15 סברי נגד מדינת ישראל (01/11/15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שחבט פעמיים בראשו של המתלונן במכות אגרוף וגרם לחתך שטחי באורך של כסנטימטר בראשו אשר הצריך תפירה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע "מענישה מוחשית משמעותית (שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית) ועד 12 חודשי מאסר בפועל". לאחר ששקל כלל השיקולים, לחומרה ולקולה, בעניינו של הנאשם, ובשים לב המלצת שירות המבחן להטלת מאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות - גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה אשר יהיה תלוי ועומד כנגדו, שמחציתו הופעלה בחופף. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא איזן נכונה בין השיקולים השונים וכי לא קיימת סטייה קיצונית מרמת הענישה הראויה.

ג. בעפ"ג (ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נגד בלס (18/03/15) התקבל ערעורה של המדינה בעניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתכופף לעבר חלון רכבו של המתלונן, בעוד זה יושב ברכבו, והיכה אותו בפניו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן כאב ראש ותזוזה של שיניים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

יוער כי לא מצאתי שיש ללמוד מרע"פ 4265/15 דדון נגד מדינת ישראל (22/06/15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, למקרה המונח לפניי, וזאת מאחר והחלטה זו עוסקת בעבירות שונות ובנסיבות שונות של ביצוע.

15. באשר לשאלת השפעת ההשתייכות לקבוצת הבגירים צעירים בקביעת מתחם העונש ראוי להפנות לרע"פ 10124/16 אלימלך נגד מדינת ישראל (03/05/18) (להלן: "רע"פ אלימלך") שהפנה לפסיקת בית המשפט העליון במסגרתה נדחתה טענה שיש לקבוע מתחמי ענישה שונים ל"בגירים - צעירים".

16. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת להיות הנאשם מבצע יחיד ולנזק אשר נגרם למתלונן כתוצאה מביצוע העבירות, ואף לפוטנציאל הנזק אשר צפוי היה להיגרם כתוצאה מביצוע עבירות התקיפה. עם זאת, לא ניתן להתעלם כי מדובר באירוע נקודתי שלא כלל תכנון מוקדם.

עוד יש לתת את הדעת לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה ובכלל זה לכך שהעבירות בוצעו בעת שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, וכי הנאשם היה באותה התקופה במצב רגשי מורכב, וזאת בשל אירועים טראומטיים אשר חווה במסגרת שירותו הצבאי, שלא עובדו, לצד פטירת אביו באופן מפתיע והתמודדות עם מצבה הרפואי של אמו.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, בנסיבות ביצוע, נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

שאלת ההרשעה

18. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה היא חריגה המוצדקת רק במקרים נדירים, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לשיקום הנאשם מההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין חומרת העבירה, אשר ניתן להימנע מהרשעת מבצעה מבלי שהדבר יפגע בשיקולי הענישה, באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירה, מידת הפגיעה בקורבנות העבירה, הערכת סיכון, דפוסי של הנאשם, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם ועוד.

[ראו לעניין זה ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פד"י נ"ב (3), 337 וע"פ 43351-08-14 אלמיו נגד מדינת ישראל (24/11/14)].

במקרה המונח לפניי שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם לא ניתן להימנע מהרשעה, ואנמק.

19. אין ספק כי למקרא עובדות כתב האישום מצטיירת תמונה של אירוע חמור, אשר אף הוביל לתוצאה קשה, במסגרתו פגע הנאשם בערכים המוגנים בצורה משמעותית, עת תקף את המתלונן, פעמיים, כשזה אך מילא את תפקידו ולא התגרה בו, וגרם לשבר באפו.

כשאלה פני הדברים, סבורני כי העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, בנסיבות ביצוען, כמפורט, ספק רב אם מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה, וניתן יהיה לשקול סיום ההליך בדרך זו במקרים חריגים ביותר בלבד, אם בכלל.

20. בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי, קשה וקונקרטי, אשר יבוסס על ראיות, ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן ייגרם לנאשם נזק בעתיד.

[ראו רע"פ 9118/12 פריגין נגד מדינת ישראל, רע"פ 3195/19 אגוזי נגד מדינת ישראל (04/07/19) רע"פ 6429/18 פלוני נגד מדינת ישראל (18/11/18), ואך לאחרונה ובהרחבה ע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נגד פלוני (08/12/21)].

באשר לסוגיה זו, בעניינם של בגירים צעירים, נקבע ברע"פ אלימלך כי שאלת גילו של הנאשם קיבלה ביטוי במסגרת פרמטרים שונים שהתווה המחוקק שיש לשקול כגון שיקולי שיקום ומידת הפגיעה של העונש בנאשם, ועל כן יש לבחון שיקולים אלה לגופו של כל מקרה.

כמו כן נקבע לא פעם כי "גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבגיר, או ב"בגיר צעיר"."

[ראו רע"פ 2180/14 שמואלי נגד מדינת ישראל (24/04/14) ורע"פ 114/19 שצ'רבקוב נגד מדינת ישראל (13/01/19)].

כמפורט לעיל, במקרה זה נטען בתסקיר כי הרשעת הנאשם בדין עלולה לפגוע בהמשך העסקתו כקבלן תשתיות עבור חברת בזק, המספקת שירות אף למקומות ביטחוניים, ומשכך הומלץ על ביטול הרשעת הנאשם.

ב"כ הנאשם טען, כאמור, כי הנאשם הגיש מועמדות לתפקיד סוהר בשב"ס, אולם נאמר לו כי רק לאחר שהליך זה יסתיים - יוכל לפנות שוב, וכן כי הנאשם מעוניין בעתיד להשתלב בעבודה בשב"כ - וזאת לאור תפקידו הצבאי, וכי הרשעתו בדין לא תאפשר זאת.

בחוות הדעת מטעם ההגנה נטען כי לאור ההתרשמות לפיה הנאשם בעל רקע נורמטיבי וללא עבר פלילי, אשר שירת שירות משמעותי ונכון להמשיך ולשרת בתפקיד משמעותי בשב"כ - יש להתחשב באמור בעת גזירת דינו וליתן משקל משמעותי לשיקולי השיקום ולהימנע מהרשעתו. זאת מאחר ולטענת הקרימינולוגית, להרשעת הנאשם עלולה להיות

השלכה כבדת משקל בהתייחס לעתידו התעסוקתי וליכולת שלו להמשיך ולהתמין לתפקיד משמעותי עבורו ועבור מדינת ישראל, וכן מאחר והתרשמה כי ההליך הפלילי היווה עבור הנאשם גורם מרתיע לכשעצמו.

על אף הנטען, ב"כ הנאשם לא רק שלא הציג כל מסמך לראייה כי תיגרם פגיעה ממשית וקונקרטי לנאשם במידה והרשעתו תיוותר על כנה, אלא אף לא גיבה טיעוניו לגבי פגיעה אפשרית עתידית במסמך כלשהו, וזאת למעט טענה בעלמא לפיה יפגעו סיכוייו להשתלב בתפקידים בהם מעוניין לעבוד בהמשך כגון בשב"ס או בשב"כ.

ברי כי הצגת מסמך המעיד על דחייה זמנית בטיפול בבקשת העבודה שהגיש הנאשם לשב"ס עד לאחר סיום ההליך הפלילי, כמפורט לעיל, - אין בה כדי להוכיח כי תתקיים פגיעה וודאית בנאשם באם תיוותר ההרשעה על כנה. מה גם שאין מדובר בפגיעה בתעסוקה אשר הנאשם עמל במשך שנים על מנת להכשיר עצמו לביצועה, כגון לימודי תעודה או תואר ממושכים - אלא אך באפשרות תעסוקה עתידית אופציונאלית בה טוען כי מעוניין.

עוד יובהר כי מ/8 אך עולה כי בחודש יוני 2020 אושר רישומו של הנאשם לקורס אחד באוניברסיטה הפתוחה, הא ותו לא.

לאור המפורט, שוכנעתי כאמור כי במקרה זה, לא קיימת עילה לביטול הרשעתו בדין של הנאשם.

21. בשלב זה יש לציין כי גם אם אפנה לשיטת "מקבילית הכוחות", אשר באה לידי ביטוי בפסיקת בתי המשפט המחוזיים לאחרונה ולפיה: **"בין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה מתקיימת מעין 'מקבילית כוחות'; ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך..."** (ראו ע"פ 26443-03-15 גוטרמן נגד מדינת ישראל (30/08/15) וע"פ (מחוזי ב"ש) 61054-07-21 חמו נגד מדינת ישראל (07/11/21) - התוצאה תהיה דומה. זאת מאחר שגישה זו מתאפשרת אך בתנאי שמלכתחילה **"אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי"**, ומאחר והנזק אשר נגרם למתלון כתוצאה מביצוע העבירות חמור.

22. עוד יש לציין בשלב זה כי באשר לסוגיית אי ההרשעה, לא מצאתי ללמוד מרע"פ 3232/10 סיקולר נגד מדינת ישראל (25/07/10), אליו הפנה ב"כ הנאשם, וזאת בשים לב לשוני המהותי בנסיבות ביצע העבירה. כמו כן, לא מצאתי כי ניתן ללמוד מרע"פ 8215/16 יעקובוביץ נגד מדינת ישראל (11/06/17) ומרע"פ 8215/16, יצחק נגד מדינת ישראל (29/03/17), אליהם הפנה ב"כ הנאשם, וזאת בשים לב לשוני המהותי בסוגי העבירות, לנסיבות ביצוען, ולחלקם של הנאשמים באירועי העבירות.

אין זה המקום להרחיב במילים באשר לפסקי הדין אשר הוגשו על ידי ב"כ הנאשם אשר ניתנו על ידי מותבים שונים בבתי משפט השלום, וזאת מאחר ואינם מחייבים או מנחים בית משפט זה. מעבר לנדרש אציין בתמצית כי חלק מפסקי הדין עוסקים בעבירות שונות מאלו עליהן נותן הנאשם את הדין, ובנסיבות שונות, וחלקן ניתנו לאחר הצגת הסדר טיעון לעניין העונש - ואף בשל כך אין להשליך מאשר הוחלט בהן למקרה המונח לפניי.

באשר לע"פ 8173/18 פלוני נגד מדינת ישראל (06/06/19), אליו הפנה ב"כ הנאשם, לאור היותו פסק הדין קצר ביותר, וזאת באופן שלא ניתן לדעת מה תכני התסקירים או השירות הצבאי אליהם מפנה ההחלטה, וכן לאור תוצאות החבלה שנגרמה למתלונן - לא ניתן ללמוד אף ממנו למקרה המונח לפניי.

עוד יצוין כי מאחר וגזר דין זה מקיף דיו ומתייחס לפסיקה מחייבת ומנחה רבה ומקיפה - לא מצאתי לנכון להתייחס לכל פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם בעמודי הטבלאות אשר הוגשו.

להבא, יהיה נכון מצד ב"כ הנאשם להפנות לכמות מצומצמת יותר של פסקי דין, אשר מנחים או מחייבים בית משפט זה, ואשר ניתן להסיק מסוג העבירות בגינן ניתנו ומנסיבות ביצוען למקרה הספציפי הדרוש ברור.

שאלת סטייה מהמתחם

23. על אף האמור, במקרה דנן שוכנעתי כי קיימים שיקולים המצדיקים **סטייה מהמתחם** לקולה, ואנמק.

כמפורט בהרחבה לעיל, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, מחוות הדעת הפרטים ומטיעוני ב"כ הנאשם והנאשם עצמו, במקרה המונח לפניי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שתפקודו תקין, אשר לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה וצער, וכן נכונות לפצות את המתלונן על מעשיו. כמו כן, הנאשם שולב בטיפול קבוצתי, על אף שזה מצוי אך בראשיתו, ודווח כי העבירות בוצעו על רקע רגשי מורכב, כמפורט.

עוד יש להפנות לכך שמנ/1-7 עולה כי הנאשם שירת שירות מלא, סיים קורס צלפים ושימש כצלף בפלגת אלון, וכי כיום משרת במילואים. מפקדיו ציינו כי הנאשם הוא לוחם המגלה אחריות רבה והגדלת ראש, אשר ניתן לסמוך עליו, וכי הוא מטובי הלוחמים בפלגה ושירת שירות משמעותי.

לאור המפורט לעיל, באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לחומרת העבירות בנסיבות ביצוען, שוכנעתי כי לא ניתן להסתפק בהמלצת שירות המבחן, אך כי ניתן לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בהטלת מאסר מותנה לצד הטלת פיצוי, התחייבות וצו מבחן.

24. למעלה מן הצורך אציין את הידוע לכל כי תסקיר שירות המבחן מהווה המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניי (ראו: ע"פ 6341/14 בן אישטי נגד מדינת ישראל (08/07/15)), וכן כי "שיקולי שירות המבחן אינם בהכרח דומים לשיקולי בית המשפט, וזאת מאחר שהפריזמה בהמתבונן שירות המבחן מתייחסת לנאשם בלבד. קצין המבחן אינו בוחן כלל את היבט ההרתעה, והוא אף אינו מופקד על הראייה הכוללת של שיקולי ההרשעה ואי ההרשעה" (ראו: ע"פ 71512/04 להט נגד מדינת ישראל (22/06/06)).

25. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' ו/או עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.
 2. התחייבות בסך ₪ 2,000 להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה לפי סימן ח' לפרק י' ו/או עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.
 3. פיצוי למתלונן בסך 2,500 ש"ח.
הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים.
תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.
מצורף טופס פרטי ניזוק.
 4. מעמידה את הנאשם בהסכמתו תחת צו מבחן למשך שנה מהיום.
הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן וסמכות בית המשפט להפקיע הצו.
זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, י' אייר תשפ"ב, 11 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.